

بررسی مناطق سازگار کشت زیتون با تعیین نیاز سرمایی

علی اصغر زینانلو، علی اصغر روشن

موسسه تحقیقات اصلاح و تهیه نهال و بذر

دما مهمترین عامل محیطی است که گلهی و میوه دهی زیتون را تحت تاثیر قرار می دهد. برای تعیین سازگاری زیتون دماهای موثر بر تشکیل گل، تشکیل میوه، کمیت

میوه های گرمسیری و نیمه گرمسیری - شفاهی

و کیفیت روغن و دماهایی که سیب آسیب به درخت یا محصول آن می شوند باید مورد بررسی قرار گیرند. این تحقیق حداقل دماهای روزانه بین صفر و ۱۲،۵، و حداکثر دماهای روزانه بین ۱۲،۵ و ۲۱،۱ درجه سانتیگراد اول اکتبر تا آخر مه را برای ۱۰ ایستگاه نواحی زیتون خیز و در حال کشت کشور و یک ایستگاه کنترل، با استفاده از مدل سازگاری دمایی، بررسی نموده است. همچنین برای تعیین احتمال آسیب دماهای بالا طی دوره گلدهی در هر ناحیه، دماهای برابر و بیشتر از ۲۷،۸ درجه سانتیگراد تحلیل شدند. جهت مشخص شدن خسارت ایجاد شده به وسیله آخرین یخبندان بهاری، دماهای مساوی و کمتر از صفر درجه، که طی دوره گلدهی در هر ناحیه رخ داده است، مورد بحث قرار گرفتند. مدل مذکور شاخص هایی را ارائه کرده است که نشان می دهد ایستگاههای شیراز، منجیل، گرگان، گنبد و سرپل ذهاب با لای ۱۰۰ روز ورنالیزاسیون و شاخص خسارت کمتر از نیم دارند. نتایج حاصله نشان میدهد قم با شاخص خسارت ۰/۸ نسبت به سایر مناطق زیتون کاری آسیب پذیری بیشتری دارد.